

PRAVĚKÝ MALÍŘ OKRRR

Před 15 tisíci lety žila v jeskyni Lascaux na území dnešní Francie tlupa pravěkých lidí, kteří si říkali Kamenovi. Nejmladší syn se jmenoval Okrrr Kámen. Už od malička byl utlačován svými sourozenci. Často se mu smáli kvůli tomu, že jako jediný neuměl lovit mamuty. Okrrrovi bylo líto, jak se k němu chovali, a byl často smutný, proto hledal způsoby, jak jim ukázat, že je lepší než oni.

Jednou přemlouval svého tatínka, aby mu svěřil výrobu pěstních klínů. Při osekávání kamene, který se nazývá pazourek, si usekl malíček na levé ruce. Po této události, už mu rodiče nedovolili dělat nic dalšího, a proto pokaždé, když ostatní šli na lov nebo vyráběli zbraně, Okrrr zůstal v jeskyni sám, seděl na kameni a byl smutný.

Jednoho dne, když šli ostatní opět na lov a dlouho se nevraceli, se Okrrr začal nudit. Rozhodl se prozkoumat jeskyni, jelikož se už začalo stmívat a Okrrr se po tmě v jeskyni bál, vzal si větev, napálil ji od ohně a vydal se dál. Byl ovšem strašný nešika, a i když měl oheň, zakopl o malý kámen a světlo mu zhaslo. Po tmě se bál vrátit zpět, proto se rozhodl přespát tam, kde byl.

Když se ráno vzbudil, uviděl nad sebou na stěně černou čáru. Dlouho zkoumal, od čeho to může být, protože to ještě v životě neviděl, a potom spatřil na zemi ohořelou větev. Vzal ji do ruky a začal s ní čmárat po zdi. Moc ho to bavilo, a tak začal malovat po zdech jeskyně každý den. Brzy našel i jiné zdroje barviva a míchal dohromady různé přírodní materiály s vodou, krví nebo tukem. Jeho nejoblíbenější barva byla oranžová, červená a žlutá, proto přírodní pigment okr, který obsahuje tyto barvy, pojmenovali po něm. Okrrr se v malování neustále zlepšoval, maloval zvířata a různé události, které se staly v jeho životě. Za nedlouho se stal úspěšným a obdivovaným malířem. Na jeho jeskynní malby se chodili dívat pravěcí lidé z širokého okolí, aby mohli obdivovat a tiše závidět, co všechno umí. Dokonce i jeho bratři a rodiče se mu omluvili a Okrrr se stal vedoucím tlupy.

Jeskynní malby v Lascaux se dochovaly dodnes a my můžeme stejně jako tehdejší lidé žasnout nad Okrrrovým uměním.

SEBEHODNOCENÍ

Komunikace byla skvělá, protože se známe ze základní školy. Komunikovaly jsme přes sociální síť a třikrát jsme si společně volaly. Poprvé jsme se domluvily téma, název a přemýšlely jsme, jak to zpracujeme. Podruhé, když jsme se „sešly“, jsme začaly pracovat na samostatném příběhu. Všechny jsme si vyhledaly potřebné informace o tématu a začaly je zpracovávat a vymýšlet příběh. Eliška s Miou vymýšlely, o čem přesně budeme psát, Maruška to formulovala do vět a sestavovala příběh a Áďa psala do Wordu + každá jsme vyhledávaly informace. Potřetí, kdy jsme se sešly, jsme si příběh přečetly, opravily poslední chyby a následně odeslaly. Spolupráce se nám líbila a takových to skupinových prací (zůstat v tomto složení 😊), bychom chtěly víc.

Jméno našeho hlavního hrdiny jsme si vymyslely a jak jsme hledaly informace, narazily jsme na okr (přírodní pigment). Nikdy jsme o něm neslyšely, takže byla náhoda, že se hlavní hrdina jmenuje stejně jako pigment.

Vypracovaly: Čížková Mariana, Sklenářová Marie, Veselá Eliška, Peterková Adéla, 1. C; listopad 2020

https://cs.wikipedia.org/wiki/Lascaux#/media/Soubor:Lascaux_painting.jpg